

مقایسه تطابق مارجینال کوپینگ‌های زیرکونیایی ساخته شده از روی قالب و کست بوسیله دستگاه CAD/CAM

فرامرز زکوی^{۱*}، مهران ماپار^۱، فاطمه دباغی تبریز^۲، سمیه کلانتری^۲

چکیده

زمینه و هدف: یکی از مهمترین عوامل در طول عمر رستوریشن‌های ثابت، تطابق مارجینال آنها با دندان است. در تحقیق حاضر تطابق مارجینال کوپینگ‌های زیرکونیایی ساخته شده از قالب و کست با یکدیگر مقایسه شدند تا روش دقیقتر مشخص شود.

روش بررسی: در این مطالعه از ده دندان پرمولر سالم استفاده شد. دندانها بوسیله توربین با فرز شولدر باله روند تراش داده شدند. از هر دندان قالبگیری شد و سپس توسط اسکنر، اسکن شد. اطلاعات بدست آمده از قالب به نرم افزار کامپیوتری وارد شده، دستور ساخت توسط کامپیوتر برای دستگاه تراش ارسال شد. در فاصله‌ای که تراش رستوریشن آغاز می‌شد، بالفاصله قالب توسط گج ویژه دای ریخته شد. کست بدست آمده اسکن شد. اطلاعات بدست آمده از کست به نرم افزار کامپیوتری وارد شده و بقیه مراحل مثل قالب انجام شد. کوپینگ‌های بدست آمده از روش اول (قالب) و روش دوم (کست) به طور جداگانه روی دندان‌های تراش خورده قرار گرفته و گپ مارجینال با استفاده از مشاهده مستقیم بوسیله میکروسکوپ SEM در ۲ ناحیه باکال/لینگوال و مزیال/دیستال و ۵ نقطه در هر ناحیه به طور تصادفی اندازه‌گیری شد.

یافته‌ها: با آزمون آماری دوطرفه ANOVA مشخص شد که بعد مارجینال گپ بین گروه‌های مورد آزمایش دارای اختلاف معنی‌داری بود ($p < 0.01$). ولی بعد مارجینال گپ بین دو ناحیه مورد آزمایش (باکال/لینگوال و مزیال/دیستال) دارای اختلاف معنی‌داری نبود ($p > 0.05$).

نتیجه‌گیری: دقت مارجینال کوپینگ‌های زیرکونیایی به روش‌های مختلف قالبگیری دیجیتالی بستگی دارد. همه رستوریشن‌ها دقت مارجینال قبل قبولی نداشتند و ساخت کوپینگ‌ها از کست دقت بیشتری را نشان داد.

کلید واژگان: تطابق مارجینال، زیرکونیا، CAD/CAM

۱- استادیار گروه آموزشی ترمیمی.
۲- دستیار تخصصی گروه آموزشی ترمیمی.
دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، ایران.

او- گروه آموزشی ترمیمی، دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم پزشکی جندی شاپور اهواز، ایران.

* نویسنده مسؤول:

فرامرز زکوی؛ گروه آموزشی ترمیمی،
دانشکده دندانپزشکی، دانشگاه علوم
پزشکی جندی شاپور اهواز، ایران.
تلفن: ۰۹۸۹۱۶۶۲۲۶۸۹

Email:
faramarz_za@yahoo.com

مقدمه

آن در کامپیوتر رسم می‌شود و با تجزیه و تحلیل نرم-افزاری تصویر مجازی از نواحی تراش خورده، رستوریشن انتخابی ما را ترسیم می‌کند، که به این پروسه مهندسی معکوس گفته می‌شود^(۳). این برنامه نرم‌افزاری اطلاعات بدست آمده را به ماشین تراش می‌فرستد که نواحی تراش خورده را روی بلوكهای سرامیکی یا کامپوزیت رزین‌ها شکل دهدن^(۳).

از مزایای CAD/CAM می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:

- صرفه‌جویی در زمان
- قابل ذخیره بودن داده‌ها توسط کامپیوتر
- کنترل مرحله به مرحله مراحل کار از معایب آن می‌توان به موارد زیر اشاره کرد:
- گران قیمت بودن دستگاه
- هزینه بالاتر برای بیمار -وابسته بودن موفقیت رستوریشن نهایی به مهارت دندانپزشک^(۳).

با توجه به اینکه در روش‌های مرسوم ساخت روکش، کارهای لابراتواری زمان زیادی را صرف می-کند و نیاز به کارهای جنبی و وقت‌گیر مانند ساخت روکش موقت و چسباندن آن در هر ویزیت دارند، تکنیک CAD/CAM که تنها کمتر از چند دقیقه تا چند ساعت بطول می‌انجامد می‌تواند باعث صرفه-جویی در وقت شود؛ علاوه بر این با حذف حداکثری دخالت دست و خطاهای انسانی، ممکن است کیفیت نهایی رستوریشن را نیز افزایش دهد^(۲).

سیستم CAD/CAM به دو صورت in – lab (لابراتواری) و in – office (در مطب) موجود است؛ که تنها اختلاف آنها در روش اسکن کردن و ارائه مدل مجازی دندان می‌باشد که در نوع in office این عمل بوسیله اسکنر نوری مستقیماً از

CAD/CAM پیشرفت‌های چشمگیر در زمینه تکنولوژی کامپیوتری در دندانپزشکی بوده‌ایم. سیستم CAD/CAM که Computer aided design CAD computer aided مخفف CAM manufacturing می‌باشد؛ معرف سیستمی است که هم طراحی و هم ساخت رستوریشن را بوسیله کامپیوتر انجام می‌دهد^(۱).

این سیستم پیشرفت‌ه شامل اسکنروکامپیوتر و ماشین تراش می‌باشد که بعد از اسکن و طراحی، تراش به صورت اتوماتیک انجام می‌شود^(۱).

دندانپزشک قسمت بازسازی شده جدید را جایگزین قسمت از دست رفته سطح دندان می‌کند. در این تکنولوژی دندانپزشک قادر به قالبگیری دیجیتالی از دندان تراش خورده بیمار و ذخیره نمودن آن در حافظه کامپیوتر است استفاده از آن در ساخت و تحويل دقیق و بسیار سریع رستوریشن‌های مختلف از جمله کراون، وینر، اینله، برج و ایمپلنت و وسائل ارتودنسی است^(۲).

مراحل انجام کار بدین صورت است که رستوریشن‌های CAD/CAM از بلوكهای جامد سرامیکی یا رزین کامپوزیت‌هایی که به طور بیسیک همنگ دندان هستند ساخته می‌شود. آلیاژهای فلزی هم ممکن است در این پروسه دیجیتالی به کار گرفته شود^(۲).

بعد از آماده سازی دندان توسط کلینیسین یک تصویر یا اسکن از دندان مورد نظر و بافت‌های اطرافش گرفته می‌شود. این دوربین توانایی داشتن تصویر با رزو لوشن بالا را دارد. دوربین تصویر را در صدم ثانیه به طور هوشمندانه در بهترین زمان بدون نیاز به فشار دادن دگمه، به طور اتوماتیک بر می‌دارد که این تصویر به اسم قالبگیری دیجیتالی نامیده می‌شود که یافته‌های

و با توجه به تنافضات موجود بین نتایج تحقیقات انجام شده تا کنون، که برخی روش مرسوم را دقیق‌تر دانسته (۶) و برخی روش CAD/CAM را (۷)، و نیز اینکه دستگاه CAD/CAM مورد مطالعه، آخرين تولید این سیستم است و به ادعای سازندگان آن از دقت و کارآیی بالاتری برخوردار است، بر آن شدیم این ادعا و دقت سیستم را نسبت به استانداردهای موجود، مورد مقایسه و بررسی قرار دهیم. در ضمن با توجه به جدید بودن دستگاه موجود تا کنون در مورد موضوع مورد بررسی تحقیقی منتشر نشده است.

روش بررسی

در این مطالعه تجربی از ده دندان پرمولر سالم بدون ترک و پوسیدگی که بدلیل ارتودنسی کشیده شده بودند و حداقل ۶ ماه از کشیدن آنها گذشته بود، استفاده شد. شیوه نمونه‌گیری از نوع آسان بود استفاده شد. دندان‌ها در هیو کلریت سدیم به مدت ۵ دقیقه ضدغونی شده (۸) و در یک مکعب آکریلی قرار داده شدند.

در این مطالعه دستگاه CAM /CAD sirona XCLM ، sirona sirona بود. دندان‌ها بوسیله توربین با سرعت بالا و اسپری آب و هوا با فرز شولدر با لبه روند تراش داده شد، بطوری که خط خاتمه تراش بصورت شولدر بازاویه داخلی روند بدست آید (مطابق توصیه کارخانه سازنده CAM/CAD). از هر دندان توسط ماده قالبگیری سیلیکون افزایشی زود ستشونده (Panasil Kettenbach Germany) در یک مرحله قالبگیری شد و در کمتر از چند ثانیه قالب توسط اسکنر دستگاه CAM /CAD اسکن شد، برای امکان تصویر برداری از قالب، روی آن پودر ویژه این کار (opti spray) پاشیده شد. اطلاعات بدست آمده از قالب به نرم افزار کامپیوترا وارد شده،

دندان تراش خورده در دهان بیمار تهیه می‌شود ولی در نوع in-Lab ابتدا به صورت مرسوم قالب گیری با تری از دهان بیمار تهیه می‌شود و جهت ادامه کار به لبراتوار CAD/CAM منتقل می‌گردد؛ که در لبراتوار ۲ روش وجود دارد:

روش اول: همان قالبی که از دهان بیمار خارج شده زیرا اسکنر نوری قرار گرفته و پودر تیتانیوم طبق روش کارخانه روی آن پاشیده می‌شود تا وضوح اسکن را افزایش دهد.

روش دوم: ابتدا گچ قالب ریخته می‌شود سپس کست گچی در زیر اسکنر نوری قرار گرفته و اسکن می‌شود (۲).

CAD/CAM مطالعه حاضر، سیستم لبراتواری (in – Lab) را مورد مطالعه و بررسی قرار داده و دقت این دو روش را در تطابق مارجینال کوپینگ‌های زیرکونیایی ساخته شده با این سیستم را مقایسه می‌کند؛ بدین صورت که رستوریشن مورد نظر یکبار از روی قالبی که از دهان بیمار خارج شده طراحی می‌شود و بار دیگر از روی کست گچی تهیه شده از همان قالب، ساخته می‌شود که هر دو به کمک اسکنر نوری، اسکن می‌شود و مدل مجازی کوپینگ‌های زیر کونیایی ساخته می‌شود و سپس تطابق مارجینال رستوریشن‌ها به کمک میکروسکوپ الکترونی (SEM) مقایسه می‌گردد.

زیرکونیا:

مواد سرامیکی زیادی برای استفاده رستوریشن-های ساخته شده با CAD/CAM موجود است؛ که در این میان زیرکونیا به دلیل خصوصیات ساختاری منحصر به فرد خود، جایگاه ویژه‌ای یافته است (۴,۵).

تطابق مارجینال:

از آنجایی که یکی از مهمترین معیارهای ارزیابی رستوریشن‌های ثابت، تطابق مارجینال آنها است که در وضعیت پریودونتال و طول عمر آن تأثیر زیادی دارد؛

جهت سیترینگ در کوره مخصوص شرکت سیرونا قرار گرفتند.

کوپینگ‌های بدست آمده از روش اول (ساخته شده از قالب) و روش دوم (ساخته شده از کست) به طور جداگانه به صورت پسیو روی دندانهای تراش خورده قرار گرفت (۹).

گپ بین رستوریشن و دندان در ناحیه مارجینال با استفاده از مشاهده مستقیم بوسیله دستگاه میکروسکوپ SEM در ۲ ناحیه باکال/ لینگوال و مزیال/دیستال و ۵ نقطه در هر ناحیه به طور تصادفی اندازه گیری شد.

ابعاد مارجینال گپ در هر ناحیه توسط دستگاه SEM ثبت می‌شد. در نهایت، به منظور بررسی داده‌ها برای مقایسه همه گروه‌ها از روش آماری دو طرفه ANOVA و برای مقایسه دو به دو گروه‌ها از آزمون غیرپارامتریک Mann-Whitney استفاده شد (سطح معناداری $p < 0.05$).

مورد پردازش قرار گرفته، تصویر مجازی از رستوریشن مورد نظر رسم شد که نوع و جنس رستوریشن، فریم وورک زیرکونیا انتخاب شد، سپس دستور ساخت توسط کامپیوتر برای دستگاه تراش ارسال شد. طبق برنامه از پیش تعیین شده رستوریشن موردنظر در کمتر از ۱۵ دقیقه ساخته شد. در فاصله ای که تراش رستوریشن آغاز می‌شد، بلافاصله قالب توسط گچ ویژه دای (Snow Rock) ریخته می‌شد. تا قبل از شروع تراش، گچ ریخته نمی‌شد، زیرا احتمال برگشت به مرحله قبل وجود داشت. ضمناً "فاصله زمانی بین گرفتن قالب و ریختن گچ کمتر از ۲۰ دقیقه بود. پس از سپری شدن زمان ستینگ گچ، این بارکست بدست آمده با اسکنر دستگاه CAD/CAM، اسکن می‌شد. اطلاعات بدست آمده از کست به نرم افزار کامپیوتري وارد شده و بقیه مراحل مثل قالب انجام می‌شد. بعد از ساخته شدن رستوریشن‌های همه دندان‌ها، این رستوریشن‌ها

جدول ۱ : مواد و وسائل مورد استفاده

کشور سازنده	کارخانه سازنده	ماده مورد استفاده
آلمان	Kettenbach	ماده قالبگیری سیلیکون افزایشی پاناسیل
آلمان	Sirona	بلوهای زیرکونیا
کره	Snow Rock	گچ ویژه دای
آلمان	Sirona	CAD-CAM دستگاه
ژاپن	NSK	هنپیس با سرعت بالا
آلمان	D & Z	فرز الماسی 836KR 012
آلمان	Sirona CEREC MCXL In Lab MCXL	فرز استب بر وسیلندر پویتر 20s

یافته‌ها

میانگین مارجینال گپ نمونه‌ها در ناحیه باکال/لینگوال μm ۲۴۹/۲۵ و در ناحیه مزیال/دیستال ۲۴۸/۷۲ μm بود؛ که با آنالیز یافته‌ها توسط آزمون دو طرفه ANOVA مشخص شد که ابعاد مارجینال گپ بین دو ناحیه مورد آزمایش (باکال/لینگوال و مزیال/دیستال) دارای اختلاف معنی‌داری نبود ($p>0/05$) (جدول ۴).

جدول ۵ نشان می‌دهد مقادیر مارجینال گپ در سه نمونه اول بین گروه I (قالب) و گروه II (کست) دارای اختلاف معنی‌دار نبود ($p<0/05$) ولی در بقیه نمونه‌ها (۷ نمونه بعدی) این اختلاف معنی‌دار بود ($p<0/01$) و مقادیر مارجینال گپ در گروه I (قالب) بیشتر از گروه II (کست) بود.

پس از مشاهده نمونه‌ها در زیر میکروسکوپ الکترونی در ۱۰ گروه دوتایی و اندازه‌گیری مارجینال گپ نمونه‌ها، اعداد نشان داده شده در جدول ۲ بدست آمد.

نتایج حاصل از این تحقیق نشان داد که میانگین مارجینال گپ در گروه کوپینگ‌های ساخته شده از روی قالب (گروه I) ۳۲۰/۴۱ μm و میانگین مارجینال گپ کوپینگ‌های ساخته شده از روی کست (گروه II) ۱۷۷/۵۶ μm بود؛ با آنالیز یافته‌های فوق توسط آزمون دو طرفه ANOVA مشخص شد که ابعاد مارجینال گپ بین گروه‌های مورد آزمایش (قالب و کست) دارای اختلاف معنی‌داری بود ($p<0/01$) (جدول ۳).

جدول ۲: میزان مارژینال گپ

نمونه‌ها مارجینال گپ (μm)											
۱۰	۹	۸	۷	۶	۵	۴	۳	۲	۱		
۳۱۰/۳۰	۳۷۷/۵۰	۱۸۸/۸۰	۳۳۰/۳۰	۴۶۶/۸۰	۲۵۲/۳۰	۳۲۲/۶۰	۲۹۷/۳۰	۳۳۰/۳۰	۲۵۴/۳۰		
۲۷۳/۵۰	۴۵۱/۶۰	۲۷۶/۴۰	۲۹۵/۴۰	۴۷۹/۷۰	۲۷۳/۵۰	۲۹۶/۶۰	۲۱۷/۶۰	۲۹۵/۴۰	۲۵۲/۳۰		
۳۳۰/۳۰	۴۷۸/۶۰	۱۴۴/۷۰	۳۴۳/۷۰	۷۲۷/۱۰	۳۳۰/۳۰	۳۷۷/۵۰	۱۴۹/۲۰	۳۴۳/۷۰	۲۷۳/۵۰	B/L	کوپینگ‌های ساخته شده از روی قالب
۳۱۰/۵۰	۴۷۱/۸۰	۱۶۸/۶۰	۳۱۰/۵۰	۴۶۶/۲۰	۳۱۰/۵۰	۴۵۱/۶۰	۱۳۰/۲۰	۳۱۰/۵۰	۲۶۳/۵۰		
۳۰۸/۹۰	۴۰۴/۴۰	۱۳۸/۸۰	۲۸۰/۶۰	۳۱۷/۷۰	۳۰۸/۹۰	۴۷۸/۶۰	۲۳۲/۸۰	۲۸۰/۶۰	۳۲۴/۱۰		
۲۵۸/۳۰	۳۸۴/۳۰	۳۲۱/۲۰	۳۱۹/۶۰	۲۹۲/۸۰	۲۵۸/۳۰	۴۷۱/۸۰	۲۸۶/۴۰	۳۱۹/۶۰	۲۶۳/۳۰		
۴۷۹/۷۰	۴۵۸/۴۰	۲۹۰/۷۰	۳۲۸/۷۰	۳۲۱/۲۰	۲۹۶/۶۰	۴۰۴/۴۰	۱۵۰/۷۰	۳۲۸/۷۰	۳۰۸/۹۰		
۷۲۷/۱۰	۳۲۱/۰۰	۳۲۰/۹۰	۳۰۹/۸۰	۲۹۰/۷۰	۲۹۷/۳۰	۳۸۴/۳۰	۱۰۷/۷۰	۳۰۹/۸۰	۲۵۸/۳۰	M/D	
۴۶۶/۲۰	۲۳۴/۰۰	۳۱۰/۷۰	۳۲۹/۴۰	۳۰۸/۹۰	۳۴۳/۷۰	۴۵۸/۴۰	۱۰۷/۸۰	۳۲۹/۴۰	۲۹۳/۹۰		
۳۱۷/۷۰	۴۰۰/۰۰	۳۵۷/۳۰	۳۰۰/۰۰	۲۵۸/۳۰	۳۱۰/۵۰	۴۴۴/۷۰	۱۸۸/۷۰	۲۸۳/۴۰	۱۳۶/۸۰		
۵۷/۵۹	۱۷۶/۴۰	۷۸/۶۰	۳۰۱/۱۰	۱۹۶/۴۰	۲۸۲/۸۰	۴۵/۲۱	۳۶۴/۰۰	۲۴۳/۱۰	۳۹۰/۸۰		
۱۲۰/۰۰	۷۶/۸۵	۵۷/۰۹	۲۸۰/۹۰	۱۲۴/۹۰	۲۶۹/۶۰	۱۴۱/۷۰	۲۶۷/۴۰	۳۷۶/۸۰	۴۹۵/۷۰		
۶۰/۰۰	۷۴/۱۴	۱۲۰/۰۰	۲۸۲/۸۰	۱۵۳/۷۰	۲۸۰/۸۰	۷۴/۱۴	۱۵۳/۸۰	۳۰۱/۱۰	۱۱۹/۲۰	B/L	کوپینگ‌های ساخته شده از روی قالب
۱۲۳/۰۰	۱۰۷/۸۰	۶۰/۰۰	۲۶۹/۶۰	۱۷۲/۶۰	۱۰۷/۸۰	۱۰۷/۸۰	۱۸۰/۹۰	۲۸۰/۹۰	۱۳۳/۴۰		
۱۳۳/۴۰	۴۵/۲۱	۱۲۳/۰۰	۲۸۰/۸۰	۱۱۹/۲۰	۴۵/۲۱	۴۵/۲۱	۱۸۵/۹۰	۲۸۲/۸۰	۱۲۸/۸۰		
۱۲۸/۸۰	۵۲/۶۴	۱۸۵/۹۰	۳۶۸/۵۰	۱۳۳/۴۰	۵۲/۶۴	۵۲/۶۴	۱۸۱/۱۰	۲۶۹/۶۰	۱۹۵/۹۰		
۱۹۵/۹۰	۵۷/۹۸	۱۸۱/۱۰	۱۵۳/۸۰	۱۲۸/۸۰	۲۸۲/۸۰	۵۷/۹۸	۵۱/۳۳	۲۸۰/۸۰	۲۳۸/۳۰	K/C	
۱۳۳/۴۰	۶۶/۷۲	۵۱/۳۳	۱۸۰/۹۰	۱۹۵/۹۰	۲۶۹/۶۰	۶۶/۷۲	۲۲۹/۶۰	۳۶۸/۵۰	۲۲۸/۸۰	M/D	
۱۲۸/۸۰	۸۷/۸۸	۲۲۹/۶۰	۱۸۵/۹۰	۲۳۸/۳۰	۲۸۰/۸۰	۸۷/۸۸	۱۴۰/۳۰	۲۶۰/۵۰	۲۷۴/۶۰		
۱۹۵/۹۰	۹۰/۰۰	۱۴۰/۳۰	۱۸۱/۱۰	۱۰۹/۰۰	۲۷۰/۰۰	۷۲/۹۱	۱۴۵/۸۰	۳۸۰/۸۰	۳۰۰/۳۰		

جدول ۳: مقایسه مارجینال گپ گروههای I (قالب) و II (کست) نمونههای با استفاده از آزمون دو طرفه ANOVA

P	ضریب اطمینان٪ ۹۵ دامنه بالا دامنه پایین	خطای معیار (SE)	میانگین	نمونهها
۰/۰۰۰	۳۴۰/۶۷۳ ۱۹۷/۸۲۱	۳۰۰/۱۶۱ ۱۵۷/۳۰۹	۱۰/۲۷۱ ۱۰/۲۷۱	۳۲۰/۴۱۷ ۱۷۷/۵۶۵
				گروه I (قالب) گروه II (کست)

جدول ۴: مقایسه مارجینال گپ نواحی باکال/لینگول و مزیال/دیستال نمونهها با استفاده از آزمون دو طرفه ANOVA

P	ضریب اطمینان٪ ۹۵ دامنه بالا دامنه پایین	خطای معیار (SE)	میانگین	نواحی
۰/۹۷۱	۲۶۹/۵۱۴ ۲۶۸/۹۷۹	۲۲۹/۰۰۳ ۲۲۸/۴۶۸	۱۰/۲۷۱ ۱۰/۲۷۱	۲۴۹/۲۵۸ ۲۴۸/۷۲۴
				باکال/لینگول مزیال/دیستال

جدول ۵: مقایسه میزان مارجینال گپ بین گروه I (قالب) و گروه II (کست) با استفاده از آزمون من وینتی

P	X ± SD	گروه	مارجینال گپ نمونهها
۰/۳	۲۶۲/۸ ± ۵۰/۶	۱	
	۲۵۰/۵ ± ۱۲۱/۲۱	۲	
۰/۳	۳۱۳/۱۴ ± ۲۱/۲۲	۱	
	۳۰۴/۹۹ ± ۵۰/۶۳	۲	
۰/۹	۱۸۶/۸۴ ± ۶۹/۶۱	۱	
	۱۹۰/۹۱ ± ۸۴/۶۱	۲	
۰/۰۰۰	۴۰۷/۱۵ ± ۶۲/۱۸	۱	
	۷۵/۲۱ ± ۳۰/۴۱	۲	
۰/۰۱۵	۲۹۸/۱۹ ± ۲۹/۴۹	۱	
	۲۱۴/۲۰ ± ۱۰۱/۹۳	۲	
۰/۰۰۰	۲۹۲/۹۴ ± ۱۴۳/۹۴	۱	
	۱۵۷/۲۲ ± ۴۲/۲۲	۲	
۰/۰۰۹	۳۱۴/۸۰ ± ۱۹/۱۸	۱	
	۲۴۸/۵۴ ± ۶۹/۰۲	۲	
۰/۰۰۲	۲۵۱/۸۱ ± ۸۲/۶۲	۱	
	۱۲۲/۷۴ ± ۶۱/۷۸	۲	
۰/۰۰۰	۳۹۸/۱۶ ± ۷۵/۹۶	۱	
	۸۳/۵۶ ± ۳۷/۶۶	۲	
۰/۰۰۰	۳۷۸/۲۵ ± ۱۴۳/۳۹	۱	
	۱۲۷/۶۷ ± ۴۵/۸۸	۲	

X = میانگین SD = standard Deviation

بحث

۲- میزان شیرینکیج زیرکونیا ممکن است به اندازه میزان ادعا شده توسط کارخانه نباشد و یا در جهت‌های مختلف ممکن است تفاوت داشته باشد.

۳- ممکن است که اکسپشن مختصر گچ دای، خطای شیرینکیج مختصر ماده قالبگیری را تا حدی جبران کرده باشد که توانسته گپ کمتر در ساخت کوپینگ از روی دای گچی را موجب شود.

Shinyoung An و همکارانش در سال ۲۰۱۴ مطالعه طراحی می‌کنند که اکسپشن مختصر گچ دای از روی دای گچی را می‌توانند. این مطالعه بر روی ۲۰ نمونه Invitro که در قالبگیری دیجیتال ۱۰۳/۰۵ μm و در گروه قالبگیری معمولی $۹۲/۶۷ \mu\text{m}$ نشان داد. آن‌ها گزارش کردنند که این تفاوت به لحاظ آماری معنادار است و قالب گری به روش معمولی دقت و تطابق بیشتری نسبت به روش دیجیتال دارد. البته گپ مارژینال در هر دو گروه از لحاظ کلینیکی قابل قبول بود(۱۲).

Jonathan Ng و همکارانش در کانادا در سال ۲۰۱۴ مطالعه ای Invitro طراحی کردند تا در آن تطابق مارژینال روکش‌های ساخته شده با روش دیجیتال و معمولی را با یکدیگر مقایسه کنند. ۲۴۰ عکس گرفته شده(۲) گروه، ۱۵ دندان در هر گروه، ۸ نقطه در هر نمونه) متوسط گپ مارژینال را در روکش های زیرکونیایی که با روش CAD/CAM ساخته شده بودند $۴۸\mu\text{m}$ و روکش‌های لیتیوم دی سیلیکات ساخته شده به روش معمولی $۷۴\mu\text{m}$ نشان داد. در نتیجه این مطالعه نشان داد که روش قالب گیری دیجیتال به طور معناداری تطابق مارژینال بهتری را فراهم می‌کند. هرچند که گپ مارژینال در هر دو گروه

نتایج این مطالعه فرضیه صفر را که تطابق مارژینال کوپینگ‌های زیرکونیایی ساخته شده از روی قالب بوسیله دستگاه CAD/CAM و ساخته شده از روی کست بوسیله دستگاه CAD/CAM برابر است را رد می‌کند. میانگین مارژینال گپ در گروه کوپینگ های ساخته شده از روی قالب(گروه ۱) $۳۲۰/۴۱$ میکرومتر و از روی کست(گروه ۲) $۱۷۷/۵۶$ میکرومتر بود. برای بدست آوردن نتایج قابل اعتمادتر، زمانی که مطالعه طراحی می‌شود، چندین نقطعه برای ارزیابی در نظر گرفته شد. تطابق کوپینگ‌ها در این مطالعه بدون پرسلن گذاری ارزیابی شد زیرا اساساً کوپینگ تعیین کننده تطابق روکش و نیز شده است(۱۰). به دلیل محدودیت‌های میکروسکوپیک که فقط اندازه گیری دیسکرپانسی‌های مارژینال در بعد عمودی را امکان پذیرمی‌کرد و با توجه به این موضوع که دیسکرپانسی‌های عمودی به لحاظ کلینیکی با اهمیت تر هستند، زیرا این دیسکرپانسی‌ها اکسپوز بودن سمان لوتنیگ را تحت تاثیر قرار می‌دهند در حالی که دیسکرپانسی‌های افقی توانایی تمیز کردن و گیر پلاک را تحت تاثیر قرار می‌دهند، دیسکرپانسی در بعد عمودی ارزیابی شد(۱۱). آنالیزهای آماری در این مطالعه نشان داد که دقت مارژینال کوپینگ‌های زیرکونیایی به روشهای مختلف قالبگیری دیجیتالی بستگی دارد؛ ولی در کل همه رستوریشن‌ها به طور کلینیکی دقت مارژینال قابل قبولی نداشتند و روش قالب دقت کمتری را نشان داد. در این رابطه میتوان به موارد زیر اشاره کرد که توجیه کننده میانگین بیشتر مارژینال گپ در روش قالب می‌باشد:

۱- اسکن از روی مدل نگاتیو دشوار می‌باشد که احتمال خطأ را بالا می‌برد.

3M Lava True Definition و TRIOS معمولی با اسکنر لبراتواری استاندارد (3 Shap TDef) D700 اسکن شد. گپ مارژینال برای TRIOS ۸۸ μm برای لبراتواری $112\mu\text{m}$ ، برای اسکنر ۱۴۹ μm و برای OCam $113\mu\text{m}$ گزارش شد. آنها نتیجه گرفتند که ساخت گوپینگ های زیرکونیایی با اسکنرهای داخل دهانی و لبراتواری به لحاظ تطابق مارژینال با یکدیگر قابل مقایسه اند (۱۵).

پیشنهاد می شود تحقیقی مشابه با استفاده از مواد دیگر (پرسلن فلدرسپاتیک، اینله و انله های کامپوزیتی) انجام شود.

نتیجه گیری

در پایان با توجه به تحقیق صورت گرفته میتوان نتیجه گیری کرد که استفاده از روش قالبگیری دیجیتالی از روی کست نتایج بهتری نسبت به روش قالبگیری از روی قالب دارد.

همچنین تطابق مارجینال بین ناحیه باکال/ لینگوال و مزیال/ دیستال اختلاف معنی داری نداشت.

به لحاظ کلینیکی قابل قبول بود (۱۳). در مطالعه ای موافق با مطالعه ما آقای C.H.Chang و همکارانش در سال ۲۰۱۰ در تایوان تطابق مارجینال را بوسیله اسکن نوری (مستقیم) و روش های کست معمولی (غیر مستقیم) برای رستوریشن های CAD/CAM مقایسه کردند. مدل های نوری توسط دوربین cerec3d انجام گرفت و کست ها از تکنیک قالبگیری vita mark II بود که کراون های CAD/CAM از آنها ساخته شد و هر گروه نیز ۵ نمونه داشت. متوسط تطابق مارجینال در روش مستقیم $127/4\mu\text{m}$ و در روش غیرمستقیم $109/28\mu\text{m}$ بود. اختلاف این دو روش معنادار بود ($p < 0.01$). بنابراین آنها نیز نتیجه گرفتند که تطابق مارژینال در روش کست معمولی (غیرمستقیم) از اسکن نوری (مستقیم) بهتر است (۱۴).

در مطالعه ای Boeddinghaus و همکاران او در سال ۲۰۱۵ در آلمان انجام دادند، تطابق مارژینال روکش های ساخته شده براساس سه روش مختلف قالبگیری دیجیتال داخل دهانی و یک روش قالبگیری معمولی را بررسی کردند. سه اسکنر Sirona CEREC AC داخل دهانی استفاده شد: Heraeus Cara و Omnicam (OCam)

منابع

- 1-Karatasli O, Kursoglu P, Capa N. Comparison of the marginal fit of different coping materials & designs produced by CAM systems. Dent Mater J 2011; 26: 520-5.
- 2-Hyun-soon Pak, Jung-Suk Han. Influence of porcelain veneering on the marginal fit of Digident & Lava CAD/CAM zirconia ceramic crowns. Adv Prosthodont J 2010;2:33-38.
- 3-Miyazaki T, Hotta Y, Kunii J, Kuriyama S, Tamaki Y. A review of dental CAD/CAM: current status and future perspectives from 20 years of experience. Dent Mater J 2009;28(1):44-56.
- 4-bousheilb MN. Evaluation of zirconia/resin bond strength and interface quality using a new technique. J Adhes Dent. 2011; 13(3):255-60.
- 5-Mochales C, Maerten A, Rack A, Cloetns P, Mueller WD, Zaslansky P, Fleck C. Monoclinic phase transformations of zirconia – based dental prostheses, induced by clinically practised surface manipulations. Acta Biomater. 2011; 7(7):2994 – 3002.
- 6-Masek R. Reproducing natural color effects on milled ceramic restorations. Int J Comput Dent 1999; 2(3): 209-17.
- 7-Perng Ru Liu.A Panorama of Dental CAD/CAM restorative Systems. Compendium J2005;26: 507-13

- 8- Kaviani A, Dabaghi Tabriz F, KhalajK. Comparative evaluation of shear bond strength of composite to dentin using three different methods of lighting LED and conventional QTH light. *Beheshti Univ Dent J* 2013; 31(3):137-142
- 9-Heyman H, Swift E, Ritter A. Art and Science of Operative Dentistry: 6th ed. Mosby Elsevier; 2013.288-289
- 10-Christensen GJ. Marginal fit of gold inlay castings. *J Prosthet Dent* 1966;16:297-305.
- 11-Sorensen JA. A standardized method for determination of crown margin fidelity. *J Prosthet Dent* 1990;64:18-24.
- 12-Shinyoung An, Sungtae K, Hyunmin C, Jae-Hoon L, Hong-Seok M. Evaluating the marginal fit of zirconia copings with digital impressions with an intraoral digital scanner. *J Prosthet Dent* 2014;112: 1171–1175.
- 13-Jonathan Ng, Dorin Re, Chris W. A comparison of the marginal fit of crowns fabricated with digital and conventional methods. *J Prosthet Dent* 2014;112: 555–560.
- 14-Hiroshi Hirayama, Yu-Ching Chang. Fit of zirconia copings generated from a digital impression technique and a conventional impression technique[dissertation]. Boston: Univ. Tufts;2010.
- 15-Boeddinghaus M, Breloer ES, Rehmann P, Wöstmann B. Accuracy of single-tooth restorations based on intraoral digital and conventional impressions in patients. *Clin Oral Invest* 2015;10:1430-1437.

Comparison of Zirconia Copings Marginal Fitness Made from a Conventional Impression Technique and Gypsum Cast Technique by CAD/CAM

Faramarz Zakavi^{1*}, Mehran Mapar¹, Fatemeh Dabaghi Tabriz², Soumayeh Kalantari²

1-Assistance Professor of
Operative and Esthetic dentistry.
2-Postgraduate Student of
Operative and Esthetic Dentistry.

1,2-Department of Operative and
Esthetic Dentistry, Faculty of
Dentist, Ahvaz Jundishapur
University of Medical Sciences,
Ahvaz, Iran.

Abstract

Background and Objectives: One of the most important factors in restorations durability is their marginal integrity. Contradictory results are witnessed in previous studies; some find the conventional methods more accurate and others believe that the CAD-CAM is better. In this study, marginal fitness of zirconium copings that made from conventional impression and gypsum cast were compared.

Subjects and Methods: In this study, ten healthy premolar teeth were used. The teeth were prepared with a round edge shoulder bur. An impression was taken from each tooth and the impression was scanned with the scanner. The information obtained from the impression were transferred to software, and the computer sent the fabrication command to the milling device. While restoration milling is being started, the cast was made by special dye plaster. The obtained cast was scanned. The collected information of the cast was transferred to the software and the rest of the stages were done similar to the cast. The copings gained by the first and second methods are placed on the shaped tooth separately and the marginal gap was measured by direct observation using the SEM microscope in two Buccal/lingual and mesial/distal areas and five random points in each area were measured.

Results: There was significant difference in marginal gap dimensions between the tested groups ($P<0.01$). However, there was no meaningful difference between the marginal dimensions between the two tested areas (Buccal/lingual and mesial/distal) ($P>0.05$).

Conclusion: Zirconia-based copings marginal accuracy depends on digital impression techniques although all of restorations did not have acceptable marginal accuracy and making copings from cast showed higher accuracy.

Key words: Marginal fitness, Zirconia, CAD/CAM

►Please cite this paper as:

Zakavi F, Mapar M, Dabaghi Tabriz F, Soumayeh Kalantari². Comparison of Zirconia Copings Marginal Fitness Made from a Conventional Impression Technique and Gypsum Cast Technique by CAD/CAM. Jundishapur Sci Med J 2015;14(3):245-254.

Received: Dec 10, 2014

Revised: Apr 26, 2015

Accepted: Jun 30, 2015